

Sygn. akt I C upr. 270 / 14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Teresa Mertuszka

Protokolant : Anna Mroczkowska – Jełowicka

po rozpoznaniu w dniu 06.08.2014 roku w Lubaniu

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Starosty (...) w L.

przeciwko W. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. J. na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa – Starosty (...) w L. kwotę 910, 66 zł (dziewięćset dziesięć złotych i sześćdziesiąt sześć groszy) z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 901, 86 zł,- od dnia 01.04.2013r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 8, 80 zł,- od dnia 15.11.2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego W. J. na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa – Starosty (...) w L. kwotę 180, 00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje pozwanemu W. J., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubaniu) kwotę 30 zł,- tytułem opłaty sądowej.

Sygn. akt I Cupr 270/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa – Skarb Państwa Starosta (...), reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego B. S., wniosła o zasądzenie od pozwanego W. J. kwoty 910,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania. Uzasadniając powództwo pełnomocnik strony powodowej podniosła, że dochodzona pozwem kwota stanowi nieuiszczoną przez pozwanego należność za 2013 rok z tytułu wieczystego użytkowania nieruchomości objętej księgą wieczystą kw nr (...), a stanowiącej własność pozwanego.

Nakazem zapłaty z dnia 13 grudnia 2013 r. Sąd zasądził od pozwanego W. J. na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa, reprezentowanego przez Starostę (...) kwotę 910,66 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 01.04.2013r. do dnia zapłaty od kwoty 901,86 zł oraz od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 8,80 zł, jak również kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. Ponadto Sąd nakazał pozwanemu uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 30 zł tytułem opłaty sądowej, od której uiszczenia strona powodowa była zwolniona.

Od powyższego nakazu zapłaty skutecznie wniósł sprzeciw pełnomocnik pozwanego W. S., wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zarzucając nieistnienie po stronie pozwanego żadnych zobowiązań finansowych względem

strony powodowej. Zarzucił też, że pozwany nie został prawidłowo zawiadomiony, gdyż strona powodowa nie dysponuje prawidłowym adresem pozwanego.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 19 maja 2014 r. pełnomocnik strony powodowej podtrzymała wszystkie swoje poprzednie twierdzenia i żądania i wskazała, że adres figurujący w pozwie jest adresem wskazanym przez pozwanego w akcie notarialnym z dnia 14 marca 2006 r. stanowiącym podstawę materialną dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy przeniesienia prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności zabudowań przeznaczonych na cele przemysłowe oraz własności nieruchomości na zasadzie art. 453 kodeksu cywilnego z dnia 14 marca 2006r. Rep.A 2335/2006, sporządzonej w Kancelarii Notarialnej w Z. przez notariusza K. M., pozwany W. J. nabył od W. S., działającego w imieniu i na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Uslugowego (...) w Z., między innymi prawo użytkowania wieczystego do dnia 05 grudnia 2089 r. gruntu w postaci działki nr (...) o powierzchni 1,70 ha, położonej w Z., gmina S., przejmując – zgodnie z § 6 umowy, wszelkie prawa i obowiązki związane z przeniesionym prawem użytkowania wieczystego. Dla nieruchomości tej w Sądzie Rejonowym w Lubaniu prowadzona jest księga wieczysta kw nr (...). Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego została określona na kwotę 901,86 zł. O obowiązku uiszczenia opłaty za rok 2013 strona powodowa poinformowała pozwanego na wskazany adres dla doręczeń w dniu 14 maja 2013r.

Pozwany w okresie od 2007 roku do 2013 roku nie uiszczył dobrowolnie ani jednej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego. W stosunku do niego zapadły nakazy zapłaty w sprawach rozpoznawanych w tutejszym Sądzie pod numerami – I Nc 1247/08, I Nc 1320/09, I Nc 1083/10, I Nc 795/11 i I Nc 792/12.

(dowód – akt notarialny z 14.03.2006r. Rep.A 2335/2006 k. akt 5-9; odpis księgi wieczystej kw nt (...) k. akt 10-21; pismo strony powodowej do pozwanego z 07.11.2006r. k. akt 22; wezwanie o zapłatę wraz z dowodem doręczenia k. akt 23-24; wydruk stanu konta dotyczący pozwanego k. akt 25)

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek wnoszenia opłat za wieczyste użytkowanie na rzecz właściciela gruntu przewiduje art. 238 kc oraz przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity – Dz.U.2014.518). Zgodnie z art. 71 tej ustawy z dnia za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne, które powinny być wnoszone przez cały okres użytkowania wieczystego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, z góry za cały rok. Opłaty te ustala się według wskazań wymienionych w art. 72 ustawy.

Pozwany W. J. użytkownikiem wieczystym gruntu stanowiącego własność Skarbu Państwa stał się na podstawie aktu notarialnego z dnia 14 marca 2006 r., w którym w § 6 zawarto, że przejmuje od zbywcy (reprezentowanego przez swojego aktualnego pełnomocnika W. S.) wszelkie prawa i obowiązki z tym związane. W skład tych obowiązków wchodzi również obowiązek uiszczania na rzecz właściciela gruntu opłat rocznych związanych z wieczystym użytkowaniem.

Tym samym zarzut pełnomocnika pozwanego, że nie ciąży na pozwanym żadne obowiązki finansowe względem strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany w 2006r. został poinformowany o wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste na adres – Z. ul. (...). Jest to ten sam adres, który w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał jego pełnomocnik. Oznacza to, że i drugi podnoszony przez pełnomocnika zarzut – niedoręczenie pozwanemu żadnych pism w sprawie nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze opłaty roczne za użytkowanie wieczyste, zgodnie z powołanymi powyżej przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami, winny być uiszczane wez wzwania do 31 marca każdego roku przez zobowiązanego. Po drugie – pozwany został poinformowany w 2006 roku (na wskazany powyżej adres) o wysokości tej opłaty. Ponadto zauważyć należy, że przeciwko pozwanemu wydano pięć nakazów zapłaty związanych z roszczeniami

strony powodowej z tytułu tych opłat. Już ta okoliczność winna wzbudzić w pozwanym wątpliwości, co do zasadności wnoszonych przeciwko niemu na przestrzeni lat 2007-2012 pozwów o zapłatę.

Dlatego też, oceniając przedstawione przez stronę powodową dokumenty jako wystarczające do wykazania dochodzonego roszczenia, natomiast zarzuty pełnomocnika pozwanego za pozbawione podstawy faktycznej i prawnej, należało uznać powództwo za zasadne w całości i na podstawie powołanych przepisów i art. 238 kc orzec jak w punkcie pierwszym wyroku.

Orzeczenie o kosztach ma podstawę prawną w art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia jego praw. W tym wypadku jest to kwota 180 zł tytułem poniesionych przez stronę powodową kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... tekst jednolity Dz.U. 2013, poz.490).

Biorąc pod uwagę, że strona powodowa jest z mocy ustawy zwolniona z obowiązku ponoszenia opłat sądowych, na podstawie art.113 ustawy z 28.07.2005. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należało orzec jak w punkcie trzecim wyroku.